Yabancı Kadınla Tokalaşma Hükmü Nedir?

Yabancı kadınla tokalaşma konusunda soru-ceap içeriyor.

Soru: Hocam bizler iş hayatımızda, toplumumuzdaki bozulma gereği mahremimiz olmayan kadınlarla tokalaşabiliyoruz. Elimizi çektiğimizde karşımızdaki hanım haliyle bozuluyor. Bazı hocaların buna caiz dediğini görüyoruz. Ve gerekçe olarak da Peygamberin de kadınlarla yeri geldiğinde tokalaştığını söylüyorlar. Aklıma hiç yatmıyor ama yine de bir sormalıyım dedim. Bilgilendirirseniz sevinirim.

Yabancı Kadınla Tokalaşma

Cevap: Peygamber Aleyhissalatü vesselam'dan yapılan nakiller onun ecnebî olan, yani kendisine mahrem olmayan kadınlarla musafaha yapmadığını göstermektedir. Mesela, bu konuda **Hz. Aişe (RadıyallahuAnha)**'dan rivayet edilen "Resulullah'ın eli biat esnasında hiçbir kadının eline değmemiştir. Onlarla sadece sözlü olarak biatta bulunmuştur"[1] şeklindeki söz muhtevası itibarıyla çok nettir. Aynı zamanda bu rivayet sıhhatinde ittifak edilmiş olan bir rivayettir.[2]

Yine Resulullah Aleyhissalatü vesselamın kavl-i şerifi olarak nakledilen "Muhakkak ki ben kadınlarla musafaha etmem"[3] şeklindeki hadis de aynı zamanda Peygamberin bu konu hakkındaki tavrını açık-seçik bir biçimde gözler önüne sermektedir. Zira buradaki musafahanın manası "elimi onların elinin üzerine koymam" demektir.[4]

Yabancı Kadınla Tokalaşma Hakkında Hadis

Bunların dışındaki bir takım rivayetlerde de Efendimizin kadınlarla biatı "elini kaba sokarak"[5] "elbisenin alt tarafından"[6] elbisenin üzerine elini koyarak[7] suretlerinde yaptığına dair kayıtlar vardır. **İmam et-Taberânî**'nin rivayetinde ise Efendimiz kadınlarla **Hz. Ömer** vasıtasıyla bey'at etmiştir.[8]

Diğer bir rivayette Efendimiz "Sizden birinizin başına demirden bir tokmakla vurulması kendisine helal olmayan bir kadınla tokalaşmasından hayırlıdır"[9] buyurmuştur.

Efendimiz Kadınlarla Beyat Esnasında Temasta Bulundu mu?

Bütün bunlar bize şunu gösteriyor: Resulullah Aleyhissalatü vesselamın kadınlarla yaptığı bey'at elinin onların ellerine temasıyla tahakkuk etmemiştir.[10] Diş çekilmesi vb. gibi tıbbî müdahaleler, hacamat, göze kühül sürülmesi ve bunları yapacak bir kadının bulunamaması gibi zarûrî durumların haricinde bir erkeğin cildinin namahrem bir kadının cildine teması helal değildir.[11]

Konuyla ilgili **Ümmü Atıyye**'den nakledilen ve zahir anlamıyla Efendimizin elinin kadınların eline değerek temas ettiğini ifade eden rivayetler net değildir. Ve ulema tarafından yukarıda serdettiğimiz rivayetler paralelinde

izah edilmişlerdir.[12]

Şu halde, İslam hukukuna göre; şehvetinden emin olan birisi yabancı bir kadının eline ve yüzüne –Ebu Hanife'ye göre ayağına- bakabilir. Çünkü bakmanın haram olmasında illet olan şehvettir. Eğer bakması durumunda şehevî düşüncelere dalacağından emin değilse, kişinin bu uzuvlara da bakması haram olur. Bu, işin bakmayla ilgili olan yönüdür.

Namahreme Dokunmak, Tokalaşmak

Dokunmaya gelince; yabancı bir kadının velev ki eli bile olacak olsa vücudunun her hangi bir yerine dokunulup temas edilmesi haramdır. Ve dokunma olayında şehvet dikkate alınmaz. Yani farzedelim ki; bir kişi yabancı bir kadınla tokalaşma esnasında şehevî olan hiçbir şey düşünmeyeceğinden emin olsa veya tokalaşma esnasında düşünmemiş olsa bile onunla tokalaşması haram olacaktır. Zira dokunma fiilinde illet şehvet değil dokunma fiilinin bizatihi kendisidir.[13]

Öyleyse son sözü söyleyebiliriz: **Namahrem olan kadınlarla tokalaşmak haramdır.**

Kaynaklar

[1] Buharî, Sahih, Cumua, No: 2713, Müslim, Sahih, İmâre, No: 1866, Tirmizi, Sünen, Tefsir, No: 3306, İbn Mace, Sünen, Kitabu'l-Cihad, No: 2875, Nesaî, es-Sünenu'l-Kübrâ, Mevakitu's-Salat, No: 9195, el-Beyhakî, es-Sünenu's-Suğrâ, Kitabu's-Siyer, No: 3775, Es-Sünenu'l-Kübrâ, Kitalu ehli'l-Bağy, No: 17008, Ahmed b. Hanbel, Müsned, 42/ 111, No: 25198, Ebu Avâne, Müsned, No: 7224, el-Bezzâr, Müsned, No: 110, Abdurrezzak, el-Musannef, No: 9825,

[2] el-Beğavî, Şerhu's-Sünne, XI/ 158 el-Mektebu'l-İslâmî, Beyrut B.II

[3] Malik b. Enes, Muvatta, Siyer, No: 941,Nesâî, Sünen, Bey'a, No: 4181, İbn Mâce, Sünen, Kitabu'l-Cihâd, No: 2874, İbn Hibbân, Sahih, Siyer, No: 4553, Darekutnî, Sünen, Kitabu's-Siyer, No: 14, el-Beyhakî, es-Sünenu'l-Kübrâ, Kitalu ehli'l-Bağy, No: 17010, Ahmed b. Hanbel, Müsned, 44/ 556, No: 27006, Tayalisi, Müsned, No: 1726 vd.

[4] ez-Zürkâni, Şerhu'l-Muvatta, IV/ 234, Matbaa-i Hayriyye

[5] Aynî, Umdetu'l-Kârî, XIII/ 415 Daru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut-Lübnan 2001, B.I

[6] İbn Hacer, et-Telhîsu'l-Habîr, IV/ 413, Müessesetu Kurtuba, 1995, B.I

[7] Ebu Davud, el-Merasil'in de Şa'bî (Rahimehullah)'den…

[8] Muhammed Zekeriyya el-Kandehlevî, Evcezu'l-Mesâlik, XVII/ 440, Daru'l-Kalem, Dımeşk, 2010, B.II

[9] et-Taberânî, el-Mu’cemu’l-Kebir, No: 486, Ali el-Muttakî, Kenzu’l-Ummâl, No: 13065

[10] Abdülhayy el-Leknevî, et-Ta’lîku’l-Mümecced, III/ 472, Daru’l-Kalem, Dımeşk, 2011, B.V

[11] İmam en-Nevevî, el-Minhâc, XIII/ 10, 1929, B.I

[12] Rivayetlerin izahı için Bkz. Mubârekfûrî, Tuhfetu’l-Ahvezî, V/ 221 Daru’l-Fikr

[13] Meselenin fıkhî ciheti için Bkz. Muhammed b. Hasen eş-Şeybânî, Kitabu’l-Asl, II/ 240, Daru İbn Hazm, Beyrut-Lübnan, 2012, B.I, el-Camiu’s-Sağir, s. 478, Alemu’l-Kütüb, Beyrut-Lübnan, 1986, B.I, Burhaneddin el-Merğinânî, el-Hidâye, IV/ 366, Daru’l-Erkam, Beyrut-Lübnan, Alauddin es-Semerkandî, Tuhfetu’l-Fukaha, III/ 573, Mektebetu Dari’t-Türas, Kahire, 1998, B.III, Abdullah el-Mavsîlî, el-İhtiyâr, IV/ 117, er-Risaletu’l-Âlemiyye, Beyrut-Lübnan, 2009, B.I, İbn Âbidin, Reddu’l-Muhtâr, IX/ 606, Daru’l-Ma’rife, Beyrut-Lübnan, 2011, B.III